

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 2. februar 1960

Baden-Powell tegner
og fortæller om

musikalske køer

Sidste gang jeg var i Skotland, boede jeg hos en ven nær den lille landsby Stirling. Han havde nogle drenge, der havde fået lov at slå et lille telt op nede i haven. De havde også en grammofoon, som de var meget glade for at spille på. Lige i nærheden af det sted, hvor teltet stod, var der et hegn, og på den anden side af det gik der nogle køer og græssede.

Drengene opdagede snart, at køerne altid, når grammofoonen begyndte at spille, gik henimod den og stillede sig helt op ad hegn og lyttede. Særlig en bestemt ko rørte sig aldrig af stedet, så længe grammofoonen var i gang, den var helt fortryllet af musikken.

Jeg troede jo ikke rigtig på denne historie, men nu skal I høre videre.

Nede i Sydafrika læste jeg i en avis om noget lignende, der var foregået i Natal.

I avisen stod der følgende: »Køer elsker musik, og det ser ud til, at man kan tjene penge på dette. Hvis De har en ko, der giver 4 liter

mælk, så stil den i nærheden af et sted, hvor der spilles musik; dette vil bevirke, at koen kommer til at give adskilligt mere mælk.

For nogle måneder siden købte en mand sig en harmonika. Hans kone forbød ham på det strengeste at øve sig på den inde i huset, og han tog den derfor med ud i gården og gav sig til at spille. Det var hen på eftermiddagen, og hans køer var ved at blive malket. Da han begyndte at spille, lyttede køerne opmærksomt til harmonikamusikken. De gav sig til at svinge med halen, og det forekom ham, at mælken kom hurtigere nu. — Dette medførte, at han satte sig ned og tænkte over tingene, og han har nu opfundet en metode til at udnytte sine køers musikalske begavelse.

I følge avisens korrespondent frembyder hans gårdsplads et broget skue, når det er malketid. I et hjørne står en gammel grammofoon, som hvæser og skratter de sidste døgnumelodier frem. Denne alderstegne grammofoon passes af en lille

dreng, og malkepigerne synger med på refræn'et. Køerne står nok så glade og fornøjede og tygger drøv og slår takt med halerne. På muren hænger et diagram, der viser hvorledes mælkemængden stadig øges.»

Ja, det stod der i en avis, og selv om man jo ikke skal tro på alt, hvad der står i aviserne, så kom jeg dog til at tænke på, om mon der her ikke var en lejlighed for de ulveunger og spejdere, der er på tur eller ligger i lejr til at gøre en god gerning overfor gårdmændene ved at musicere for deres køer? De kunne jo f. eks. synge, fløjte, eller spille på mundharmonika eller redekam.

Men jeg ved nu alligevel ikke — jeg er bange for at ulvene og spejderne, istedet for at formå køerne til at give mere mælk, ville forårsage, at mælken gik hen og blev sur.

Vel at mærke, hvis køerne har forstand på musik!

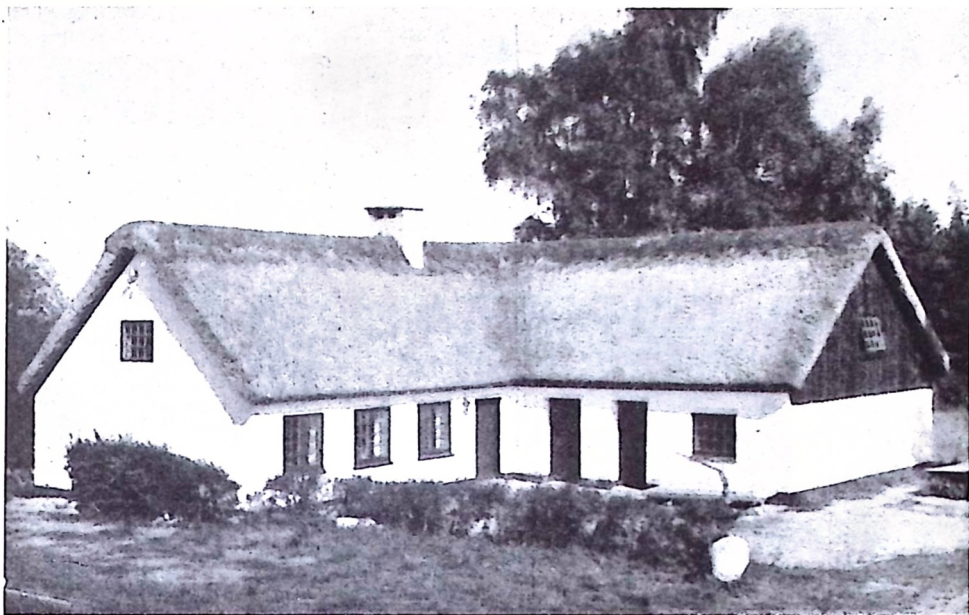

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af TF Henning Birch Jensen, Struer trop.

Baden-Powell fortæller om musikalske køer	22	Brev fra Julianehøb	30
Førertræningscentret Rosenholt	23	Tips for den levende patrulje	31
Ballonfart kræver snarrådighed	24	Strømmens påvirkning	32
Patruljehytte i Endrupskov	25	Junglenyt	33
Ringlennis	26	Fastelavnsmaske	34
Filmen PAW	27	Jungledyr	35
Rundt til fynske herregårde	28	Togtet til Højreholmen	35
Boghjlden	29	Spejdertidende	37
Spejdersportegn	29	Pennevenner	37

ROSENHOLT

Så nydeligt tager Rosenholt sig ud. Det er forståeligt, at nørrejyderne er stolte af det nye førertræningscenter ved Dronninglund.

Det dejlige hus du ser over disse linier er korpsets nyeste førertræningscenter. Det er beliggende i Vendsyssel, nærmere betegnet ved det nordøstlige hjørne af Dronninglund Storskov. Her lå huset, med sine 11 tønders land, som et forfaldent husmandssted, indtil Aalborg kolonnen købte det i november 1958.

I året der er gået, har der været gang i ombygningen af huset, så det i dag fremtræder som et mere end fortræffeligt spejderhus. Stuerne er således slået sammen til en rummelig vinkelstue med bjælkeloft og brændeovn. Køkkenet er forbedret og udvidet, på loftet er der indrettet soveplads til 25-30 spejdere. Den gamle lo er ombygget til en hyggelig pejsestue, der kan rumme de første 50 spejdere, og endvidere er der indrettet toiletter og baderum. Overalt er det indrettet med forstand på det formål, det skal tjene.

Alt dette er foregået indendørs.

I det ydre er huset bevaret som det var, hvidkalket og med rørtag og med den oprindelige gårdsplads og have omsluttende huset.

Det er derfor ingen overdrivelse at sige, at **Rosenholt** er et fund, en ny perle på korpsets kæde af førertræningscentre. Og den tilhørende jord er som skabt til sit nye formål og giver med sine mange barker, slugter og smålunde mulighed for et stort antal ideelle patruljelejrpladser, for lejrbaalspladser med det helt rigtige ydre sceneri, med græsland som skabt for enhver form for leg, med 1500 tønders land skov som nærmeste nabo, hvor ejeren ikke bare er »velvillig«, men også direkte positiv og forstående.

Kort sagt: **Rosenholt** er som lejrplads og som førertræningscenter på højde med det **allerbedste**, vi har i korpset, i flere henseender er det måske endda **det bedste!!**

Primitivt spejderførerkursus i påsken 1960

I kommende påske benyttes Rosenholt for første gang til primitivt spejderførerkursus, og Spejdernes Magasin har i den anledning henvendt sig til kursuslederen, Peter Viggo Mørch, for at høre om flytningen af kursus fra Madum-søhus til Rosenholt.

Peter Viggo Mørch udtaler:

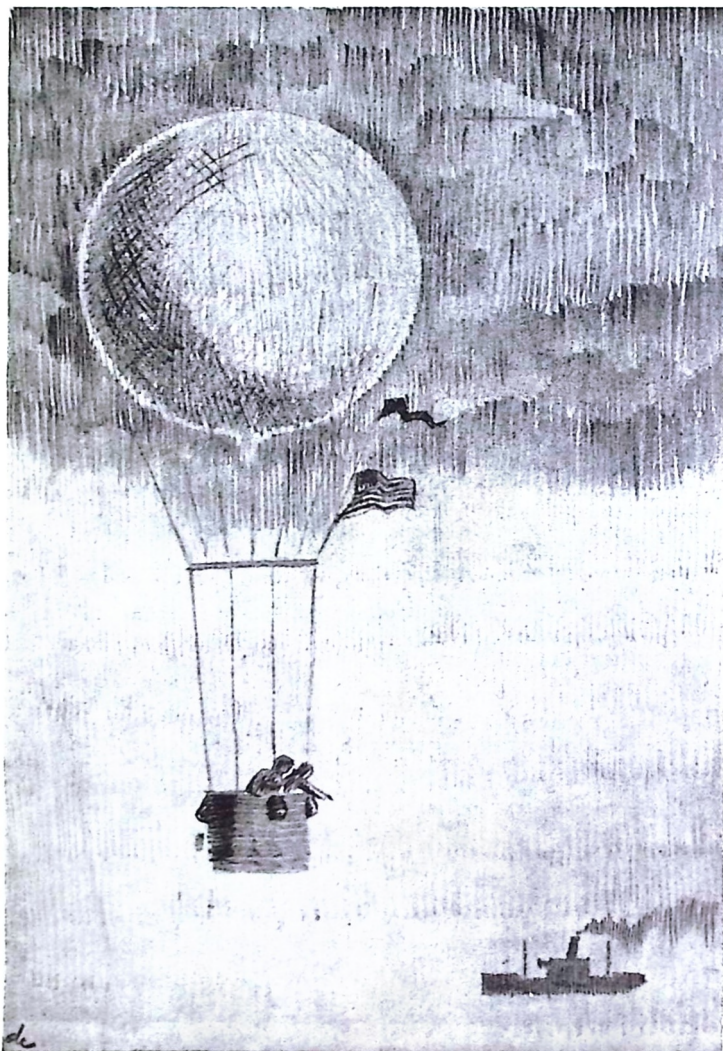
Det primitive spejderførerkursus i Nørrejylland flytter til Rosenholt i kommende påske.

Terrænet i Rold Skov, hvor vi tidligere holdt til, var vel lige så godt, men i alle andre henseender er Rosenholt i Dronninglund Storskov mange gange bedre. Selv transportmulighederne er bedre, selv om det af landkortet fremgår, at Dronninglund ligger længere væk for sydjyder og øboerne end Rold. Fremtidige deltagere i det primitive kursus på Rosenholt, vil ganske enkelt kunne benytte hurtigtoget eller båd til Aalborg, hvorfra vi arrangerer samlet rutebiltransport til og fra kursus, hvilket i praksis vil sige at være nemmere og hurtigere end den meget besværlige rejse til Skørping.

Vi venter derfor mange deltagere i det kommende, første kursus på Rosenholt, som vil kunne sprede rygter om Rosenholt's og Dronninglunds herligheder over det ganske land. For der er simpelt hen pragtfuldt. — På gensyn i Rosenholt.

BALLONFART kræver snarrådighed

Illustreret af OLE HANSEN

Den kendsgerning, at han havde en håndlygte og kendte morsealfabetet reddede piloten Ward T. van Orman og dennes ven C. J. Wollam fra døden, da de deltog i langdistancekonkurrencen, Gordon Bennets-ballon-konkurrence, fra Bruxelles den 7. juni 1925. Ballonerne driver med vinden, og deres piloter må være dygtige til at forstå kort. Skønt de kan få deres balloner til at hæve og sænke sig, kan de ikke styre dem, og hvis de ikke udfinder den rigtige vej, kan de blive ført til søs.

Ved denne lejlighed var vinden nord-nordvestlig. Denne bragte ballonerne langs med Frankrigs kyst, og efterhånden var de eneste to, der var i luften, belgieren Ernest Demuyter og amerikanerne Van Orman og Wollam. Den belgiske pilot, der allerede havde vundet denne konkurrence tre gange, landede nær Brest. Der var imidlertid endnu en halv længere fremme, og amerikanerne besluttede at finde den og prøve at lande der og på denne måde vinde konkurrencen denne gang.

Mørket var ved at falde på. De afsøgte kysten, travlt optaget med kort og kompas for at finde ud af, hvor vinden ville føre dem i land. Uheldigvis drev de til søs og mistede derfor deres landkendingsmærke.

De var drevet forbi dampskibsruten, og der var ikke andet for dem at gøre end at holde ud, indtil de så et skib. Det nærmeste land var Brasilien, mange tusinde af miles borte. Radioen blev lukket op for at høre vejrrapporterne, og musik fra London holdt dem med selskab, og derefter lagde Van Orman sig til rette i bunden af kurven og sov ind, medens Wollam holdt vagt.

Ballonen drev gennem mørket.

Alt var stille med undtagelse af mågernes skrig, kurvens knagen og den muntre musik fra London. Hele tiden holdt den vagthavende pilot skarpt udkig efter lys og så på sin højdemåler. Endelig så han i nogen afstand et lys, og et lys betød et skib.

Med råbet »Skib forude« vækkede han Van Orman, som greb sin håndlygte og begyndte at morse. Heldigvis holdt skibet godt udkig, opdagede signalet og begyndte at svare. Van Orman bad så skibet om at holde den samme kurs og sætte farten ned. Han trak i linen for at lade gas slippe ud, og så gik det nedad.

De faldt temmelig langsomt, idet de kontrollerede deres fald ved at kaste sandballast ud. Van Orman bedømte tingene så godt, at han var i stand til at bringe ballonen ned på dækket af skibet Vaterland, 60 miles fra Brest, selv medens det rullede i søen. Kurven blev holdt fast af søfolk og den amerikanske pilot trak i den røde snor. Denne rev en lang kile i ballonen og luften sivede hurtigt ud.

Van Orman var en anden gang ledsaget af Trotter og oplevede da et eventyr af en helt anden art i en ballonkonkurrence i 1933 fra Chicago. Han var igen pilot i en stor Good-year ballon og startede før en storm, der førte dem nord ind i de canadiske skove. Videre drev de og til sidst landede de uden at kunne se på kortet, hvor de var. Intet blev hørt fra dem i en uge.

Van Orman tog imidlertid altid velforberedt op i ballonen. Han havde sin bøsse og ammunition med, en flåde og kogegrej. De havde naturligvis deres kompas, så efter at have forladt ballonen, drog de af sted til fods i retning af, hvad der ville bringe dem tilbage til civilisationen.

Efter dage med hård vandring gennem budskads og skove, sovende i det fri kom de til sidst til en tvefornøvel.

Denne gav dem en ide. De gik ud fra, at hvis der var noget galt med telefontråden ville reparatører komme og ordne dem. Så de skar en af pælene ned og fulgte så trædene, indtil de mødte reparatørerne, der kom for at udbedre skaden. Så de vandt frem til civilisationen.

Selv en ting lært i 2. klasseprø-

ven har betydning i luften. Sct. Georgs aften i 1921 var et luftskib af zeppelin typen ude på en tur om eftermiddagen fra Pulham i Norfolk.

En af mandskabet, L. A. C. Budd, hed han, blev sendt ud for at reparere et hul i no. 13 gas-osen, for den havde 17 gas-posser. Omkring kl. 3,20 blev han gasforgiftet under dette arbejde. Han faldt og sårede sig selv, idet han rev gas-osen med sig, så al gassen gik tabt og der mistedes måske 7.000 lb lift. aft.

Luftskibet bøjede derved 20 grader ved stævnen. Skipperen, afdøde kaptajn G. M. Thomas, D. F. C. genvandt det ved at lade ballast falde og få det meste af mandskabet frem i skibet.

Han vendte sig så til den, der skriver disse linier, og sagde:

»Du er spejder. Nu kan du udføre en førstehjælp. Budd blev snart forbundet, og skibet vendte tilbage til sin base. Så I ser, hvor nyttigt de ting er, som I lærer som spejdere — også i luften.

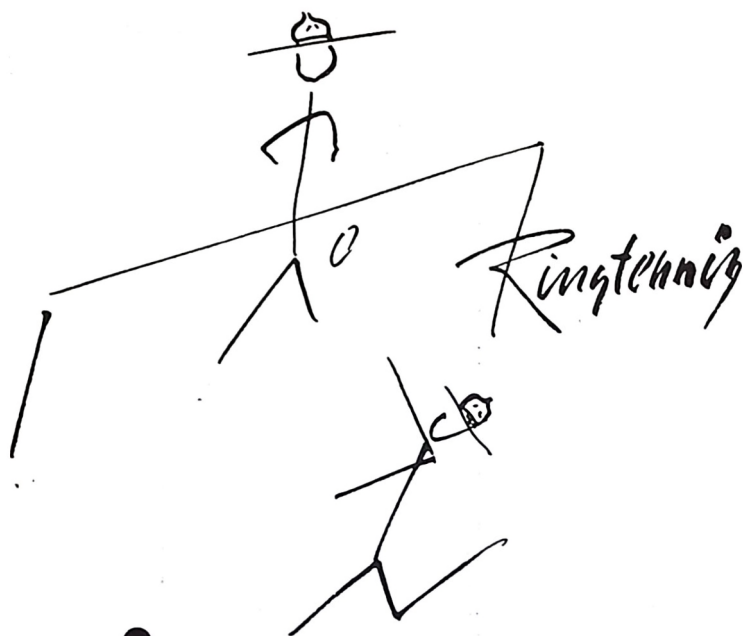
Viberne fra Gram bygger hytte

For to år siden meldte nogle drenge i Endrupskov sig ind i Gram trop. Da der er otte kilometer ind til Gram var det naturligt, at drengene dannede deres egen patrulje. Derved opstod der hurtigt et problem om mødelokale for patruljen. Det er nu klaret, idet patruljen fik lov til at bygge en hytte ved Sct. Thøgers kilde i Endrupskov.

Vibepatruljen, som ses foran den færdige patruljehytte, har selv bygget den. Der er medgået 700 rafter, som de selv har hentet i skovene omkring Endrupskov, og de har ligeledes selv afkvistet og afbarket rafterne. Så det har været et spændende arbejde. Rafterne ligger i dobbelt lag, isoleret med salpeter-

sække og halm. Hytten er indvendig beklædt med rafter til godt en meter fra gulvet, medens resten er beklædt med masonitplader.

Hytten er tækket med rør, som patruljen selv har skåret i Seem og derefter selv transporteret hjem på cykel. Tækkearbejdet har patruljen naturligvis også selv udført. Patruljen regner med, at der er medgået 2000 arbejdstimer, inden den færdige hytte kunne vises frem. Udgifterne har været mindre end 100 kr. Alt i alt et resultat, som Viberne fra Gram kan være stolte af. Lad os høre om andre patruljer, der på egen hånd kan klare hyttebyggeri.

RING-TENNIS

RINGTENNIS

Man mangler af og til et spil eller en spøg, der giver spænding og fysisk bevægelse for et eller to skovmandshold. Det må ikke koste noget, banen skal være let at improvisere, og grejerne, som eventuelt skal medbringes, må ikke fylde eller veje ret meget. Et sådant spil har været opfundet i nogle år under forskellige navne og med forskellige spilleregler. Her vil vi kalde det ringtennis, og spillereglerne er efter udstrakt erfaring tillempet danske forhold efter amerikanske regler.

Til en begyndelse sætter vi en vandret snor op i en højde af godt 2 m, og vi begynder med at kaste til hinanden. Når vi har vænnet os lidt til det, mærker vi banen af, som angivet nedenfor; vi kan bruge hatte og andre klædningsstykker, kommando-reb m. v., som vi alligevel hurtigt følger trang til at aflægge. Derefter kan vi begynde at tælle points på den mest simple måde,

ét for hver forkert »bold« fra modspilleren. Til slut begynder vi at spille efter rigtige regler. Der er vel ikke noget i vejen for, at man kan bruge badminton-, tennis- eller bordtennisregler, men her skal fra litteraturen angives nogle, der nærmest minder om dem til volleyball. Altså:

Bane. Totallængde ca. 12 m, heraf de midterste 2 m som dødt felt med nettet midt i. Bredde ca. 5 m, afhængigt af om man spiller single eller double. Nethøjde 2 m eller lidt mere.

Udstyr. Hul gummiring på ca. 17 cm's diameter. Evt. en kordelstrop.

Hold. 1 eller 2 spillere på hver side.

SPILLEREGLER.

- 1) Ringen skal kastes og gribes hen over nettet uden at røre jorden.
- 2) Man skal kaste og gribe med samme hånd.

SKOV MÆND

- 3) Ringen skal omgående kastes fra det sted, den er grebet.
- 4) Ringen skal i starten fra hånden have en opadgående bane.
- 5) Ringen kastes så vidt muligt fladt, sejllende som en flyvende tallerken.
- 6) Man må ikke narre, kun finte med øjnene.
- 7) Det gælder om at udplacere modspilleren, ikke at kyle ringen i hovedet på ham.
- 8) Hvis ringen falder på en af linjerne, regnes den for inde på banen.
- 9) I tvivlsspørgsmål, er det fair play der tæller.

Serve. Man står bag baglinien og kaster ringen derfra. Rammer en servering nettet og går i det døde felt, er den tabt. Hvis den derimod rammer nettet og kommer over til modpartiet, vælger modspilleren selv, om han vil spille den. Hvis han ikke vil, serves der om.

Specielt for double: Der serves diagonalt. Højre spiller starter bag sin banehalvdel. Hvergang serveren vindes, bytter serve-spilleren plads med sin medspiller og server igen. Hvis serveren tabes, indtager serve-spilleren sin oprindelige plads, og højre modspiller server. Når serveren igen skifter, server venstre spiller.

Points. Kun servespilleren scorer. Han får points, hver gang modspilleren gør en fejl. Hvis serve-spilleren gør fejl, mister han serveren.

Man kan spille til 15 points, med mindre man i forvejen har aftalt at spille »med 2 overskydende«. I så fald, hvis spillet når til 14, skal en spiller sikre sig 2 points i rækkefølge for at vinde.

En match afgøres med de 2 bedste af 3 spil. Spillerne skifter bane efter hvert spil. Hvis en spiller i begyndelsen af 3. spil scorer 8 points, får modspilleren får nogen points, skifter spillerne bane.

Næste gang kan vi snakke lidt om fremstilling af net til banen.

En drengofilm har set dagens lys. Det er filmatiseringen af Torry Gredstedts raske drengeskole PAW som Laterna Film har optaget i Eastmancolor med Astrid Henning-Jensen som instruktør.

PAW spilles i filmen af den hollandsk-vestindiske dreng Jimmy Sterman. Filmen begynder, da Paw, som er 12 år, mister sin far og bliver bragt til Danmark for at blive opdraget hos sin eneste slægtning - en bekymret tante, der ikke forstår drengens frihedstrang.

Da tanten dør, tilbyder en svensk tilflytter, Anders, der spilles af Edvin Adolphson, at tage Paw til sig, da der ikke er andre i landsbyen, der er interesseret i at have den fremmede dreng. Imidlertid opdages det, at Anders er krybskytte, og så bliver Paw anbragt på et optagelseshjem. Derfra flygter Paw, og flugten går fra skolens regelbundne liv til det frie liv, som han kommer til at leve i skoven.

Denne del af filmen, vil nok være den, der betager dig mest. Vi oplever den danske natur i de skønne skove omkring Susåen og Tystrup-Bavelse sø, i sig selv en skøn oplevelse, og hertil kommer oplevelserne med Paw, der lever sin egen »Robinson Krusoe« tilværelse ude på en ø i søen, hvor han bygger sin egen sivhytte, fanger sine egne fisk, selv laver ild og spidsteger byttet, han har fanget. Her møder vi også den ræveunge, som bliver Paws gode ven. Alt dette spændende får naturligvis ikke lov at vare evigt.

Paw bliver fundet og kommer sammen med sin ven, krybskytten,

PAW

til en venlig godsejer og dennes søde datter.

Blandt de øvrige medvirkende er Helge Kjørulff-Schmidt som en forstående lærer. Vi møder i Karl Stegger en hyggelig landbetjent og Finn Lassen er forstander på optagelseshjemmet. Asbjørn Andersen ordner som godsejer alle pro-

blemer, og Ninja Tholstrup spiller hans datter.

Med denne omtale har vi gerne villet fortælle dig, at filmen Paw er en god film, en film som enhver rask dreng må se. Du vil ikke fortryde det.

Sk.

Depotet har bogen. — Den koster kr. 7.50

Wedellsborg

Risinge

Vandringsmand

Sidste påske gennemførte 3 spejdere fra 5. Odense trop deres cykeltur til duelighedstegnet vandringsmand. De havde fået den gode ide, at lægge deres cykeltur på 300 km til rette således, at de nåede frem til 38 fynske herregårde.

De har naturligvis fremstillet fine rapporter, med angivelse af klokkeslæt og kilometerantal, og endvidere har de ofret et par ruller film, så rapporten prydes af fine fotografier af herregårde.

Vi har lånt en af rapporterne, og plukker derfra et par steder i teksten:

Torsdag kl. 10.50. Vi er nået til Brockdorff, som hører under Scheelenborg og har 488 ha. Derpå kørte vi et stykke tilbage ad samme vej og drejede af for at køre mod øst forbi Stubberup kirke til Bøgebjerg, som hører under Hverringe og har 268 ha. Herpå kørte vi ned langs kysten, hvor vi kunne

Duelighedstegnet:

VANDRER

38 fynske herregårde
var målet

se Romsø et stykke ude. Så kørte vi til Hverringe. Her spiste vi og så på den smukke gård. Hverringe ejes af hofjægermester Niels Rudolph Juel og har 1756 ha.

Derpå fortsatte vi til Kerteminde, hvor vi så en statue af Christmas Møller og en statue af Paludan-Müller, som er født i Kerteminde i 1809. Lidt syd for byen ligger den store gård Lundegård, som ejes af hofjægermester Hans Henrik Juel og har 510 ha.

Vi fortsatte videre ud ad Strandvejen til Risinge. Dette er en meget smuk gård, som ejes af baron Bille Brahe og har 205 ha. Så kørte vi

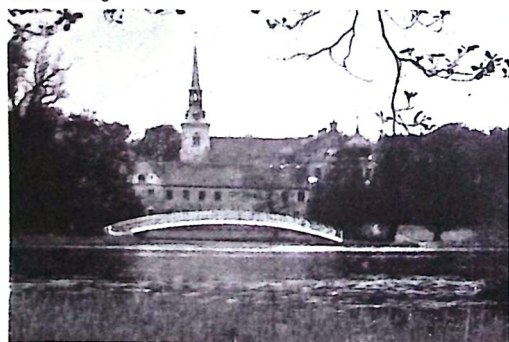
ind i landet igen og slog lejr ved Rørbæk skov.

Her fik vi lov til at slå vore telte op og tænde bål. Ejeren var en vældig flink mand. Middagen bestod af koteletter med kartofler samt abrikosuppe. Da vi var færdige med maden, holdt vi lejrball med spejder-quiz, og derefter gik vi til ro.

Lørdag. Vi stod tidligt op og sløjfede bålsted og pakkede telte og skyndte os til Brahetrolleborg, som tilhører den ivrige tilhænger af pigespejderne, grevinde Reventlow. Godset er på 2566 ha. Herpå kørte vi til Korinth, hvor det begyndte at styrte ned, så vi måtte have regnfrakkerne frem.

Videre kom vi gennem en kæmpe skov til Holsteinshus. Man kan se regndråberne på busken, der er med på billedet af Holsteinshus. Ejeren er kammerherre J. Berner, og der er 949 ha.. Her ved disse store bakker knækkede mit styr, så vi måtte ind til nærmeste

Brahetrolleborg

Glorup

smed for at se, hvad han kunne gøre ved det. Han gjorde styret rødgldende og hev den rustede stump op og satte styret en 20 cm ned. Kort efter nåede vi Faaborg, hvor vi provianterede til resten af lørdagen samt søndag og mandag.

Mandag eftermiddag var alle tilbage i Odense efter en pragtfuld tur rundt om til de fleste af Fyns herregårde.

Turen er en god idé til efterfølgelse for andre fynske spejdere. Og så trøster vi spejderne i den øvrige del af Danmark med, at der er herregårde andre steder end på Fyn! Det er dog meget vigtigt forud at have planlagt en god rute, så der er noget at se og opleve på en vandretur.

BOGHYLDEN

H. Gartmann: Teknikken kan ikke standses. (Kr. 36,00 hft. — Kr. 46 indb. — Jespersen og Pios Forlag).

Bogen fortæller gennem 350 sider både fængslende og letforståeligt om teknikens historie fra de første dampmaskiner, jernbaner, biler, flyvemaskiner op til det nyeste inden for radio, fjernsyn, radar, raketter, satellitter, elektronhjernener, atomspaltning m. m.

Gode billeder og klare tegninger er med til at gøre bogen til en lækerbidssk for den teknisk interesserede.

Bert Sackett: Svampefiskenrens Søn. (Kr. 9,75 indb. — Det Danske Forlag).

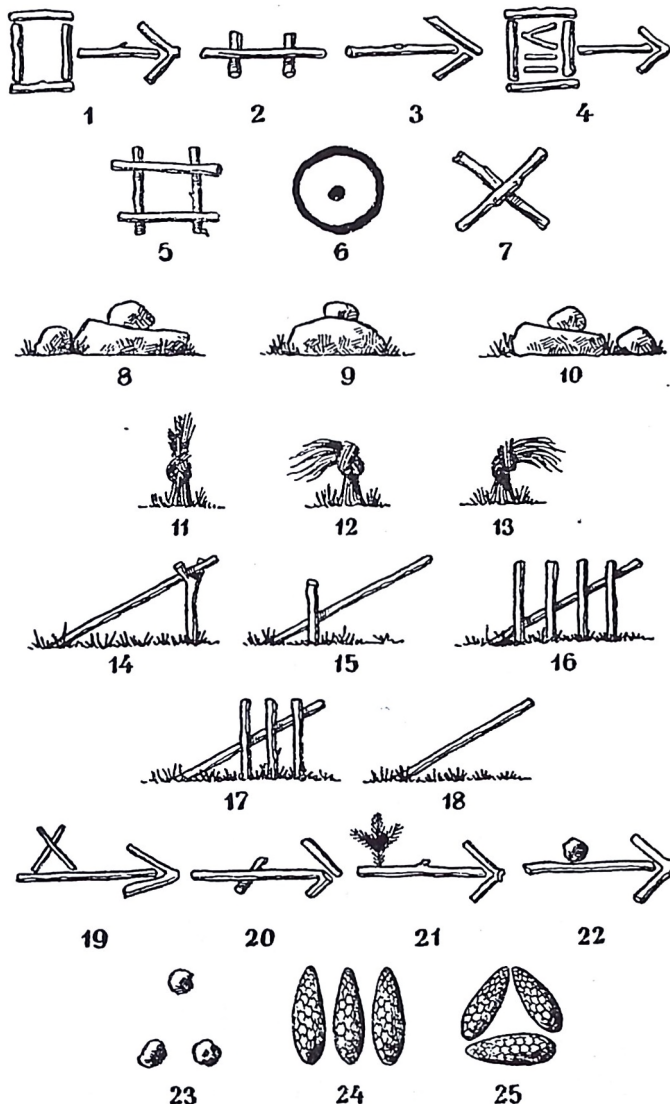
Bogen har været opløst i radioen som week-end roman. Måske du har hørt den. Det er en levende skildring af dykkerens spændende og farefulde jagt på bunden af Den mexikanske Havbugt. Vi følger samtidig en ung mands kamp mod misundelse. (Aldersklasse: 12—16 år).

(Læs videre side 39).

SPEJDESPORTEGN

Fra Spejdernes Quiz-bog bringer vi denne tegning.

Lav en liste med numrene 1—25 og skriv op, hvad sportegnene betyder. — På side 39 har du svaret.

Kære spejdere i Danmark!

Da jeg i sin tid boede i Danmark, tænkte jeg tit på, hvordan det mon var at være spejder i Grønland.

Nu er jeg det i Sydgrønlands største by, Julianehaab, (ca. 1400 indbyggere), og jeg kan derfor fjerne jeres mest fantasifulde tanker om spejderliv her. Naturligvis er mangt og meget anderledes, men vi går nu ikke og falder over isbjørne hver dag. Den største forskel på vores arbejde falder nok på klimaets beliggenhed. Snemas-serne og kulden tænker man sig derhjemme, forhindrer udendørs aktivitet om vinteren, men det er så sandelig forkert. Vi bager hellere end gerne snobrød i $\div 15^\circ$ og smelter sne til at drikke under spøg og skæmt, når her ligger et mægtigt lag. Næh — hvad der i vintermånederne lægger sin klamme hånd på vores udendørsliv, er to faktorer: De piskende storme og det lange nattemørke, men med hensyn til mørket, skal vi hernelde sydpå naturligvis ikke klage. Først længere nordpå finder vi det store buldermørke.

For at I kan høre om, hvad vi har lavet her i efteråret, har jeg ladet 2 af mine spejdere fortælle i deres eget sprog, om oktober måneds fællesarrangementer. I vil se, at det meste oplever I på omtrent samme måde. Først nu, efter at vin-

NYT FRA GRØNLAND

TF Hans Brunso skriver til Magasinet fra Julianehab

ter og mørke for alvor har sat ind, opdager vi, at der er forskelle. Derom skal I nok få at høre en anden gang.

Vores trop hedder Anders Olsens trop, efter vor by's grundlægger. Alle spejdere er kostelever på efterskolen her i byen, hvorfor vi altid er samme antal: 22, og hvorfor de 11 spejdere hvert år hjemsendes med efterskoleeksamen, medens 11 nye optages i den 2 årige efterskole.

Op nu vil Hans og Nuka skiftes til at fortælle: (NB! Enebærgrenene bruger vi her istedet for grangrene)

Indsamling af enebærbuske

Søndag den 11. oktober samledes vi udenfor vores tropsførers hus præcis kl. 13.00. Der blev først efterteret om vore hænder var rene, støvlerne velpudsede, og uniformen sad som den skulle.

Vi startede kl. 13.30 for at samle enebærbuske. Målet var et fra byen ret langt liggende fjeld. Da vi kom i nærheden af fjeldet, skiltes pa-

truljerne, og begyndte på opstigningen. Omtrent halvvejen til toppen - ca. 400 meter højt - fandt vi buskene, og vi begyndte at fylde vore medbragte sækker.

Efter at vi havde fyldt sækkene, delte vi buskene til hver deltager, og bagefter bandt vi hver sit bundt med redningsreb, og på denne måde kunne hver bære sit hjem. Buskene stak som torne, og da vi ingen vanter havde på, fik vi ridser og skrammer på hænderne. Vi kunne alligevel ikke bære buskene på nedturen, fordi fjeldet var for stejlt, og vi måtte trille bundterne ned.

Så snart vi kom ned, påbegyndte vi hjemturen, hver bærende sit bundt. Vi nåede vores tropsførers hus præcis kl. 17.00. Der blev buskene samlet til en bunke, sådan at man kunne se, hvormeget hver patrulje havde samlet sammen. Resultatet blev som følger: Nr. 1 »Ter-ner«, nr. 2 »Ravne«, nr. 3 »Ørne«, sådan hedder nemlig patruljerne, og på denne måde var den dejlige tur til ende.

Hans

Lejrbål er naturligvis her i Grønland en sjælden historie, fordi her ikke vokser træer; vi må kort sagt »redde« affaldsbrænde fra byggepladserne og slæbe det til lejrbål-pladsen. Det fortæller Hans om:

Lejrbål.

Tirsdag den 13. oktober samledes vi kl. 19.55 udenfor vores tropsførers hus, og derfra gik vi ned mod den nedenfor os beliggende store sø, hvor vi skulle slå lejrvæddet. Der tændte vi bålet, og det var et skønt syn at se bålet spejle sig i den blikstille sø. Vejret var pragtfuldt, fuldmånen sejlede hen over os, og ind mellem tindrende stjerner, skiftede nordlysene farver, og bevægede sig så hurtigt, så det var ligesom de prøvede på uanstelig at indhente hinanden.

Efter bålet var blevet tændt,

Morse på „kinesisk”

U
G
L
E
R
N
E

Fig. 2

Du kan vel dit morsealfabet? Er du klar over, at det kan skrives på en hel masse sjove måder? Her er en, så kan du sikkert selv finde på flere!

For at du skal have lidt fornøjelse ud af det, skal jeg fortælle dig lidt om det kinesiske tegnsprog. Det består af en hel masse tegn, og hver af disse betegner en stavelse, ikke et helt bogstav.

Når du skal skrive morsealfabetet om til »kinesisk«, skal hvert tegn altså udgøre en stavelse. Vi laver først bogstaverne af prikker og streger; stregerne er vandrette streger, prikkerne er alle de andre streger, lodrette, skrå eller krumme, som det nu kan falde sig. Se de to øverste bogstaver i figur 1 (ug). Disse bogstavtegn samles nu i grupper for hver stavelse så dekorativt som muligt, idet man husker på, at kinesisk læses fra oven og nedad, så tegnene læses i den orden, de begynder regnet fra

oven. Ved lange stavelser kan det være praktisk at gruppere nogle af tegnene ved siden af hinanden, og det er det letteste at læse fra venstre til højre for at undgå fejl — medens kineserne egentlig gør det omvendt, — se det sidste tegn i figur 1 (ne) og flere af dem i figur 2, bl. a. det første.

På figur 1 kan du læse morsestregene til venstre for det »kinesiske«, når du drejer bladet, så stregerne står under kinesertegnene, og du ser altså, at ordet »uglerne« skrives i tre tegngrupper: ug ler ne. Nu skulle du være i stand til at læse skriften i figur 2, der består af 8 stavelsestegn. Og så kan du jo øve dig sammen med din patrulje i at skrive morse på »kinesisk«, — og måske selv finde andre sjove måder at skrive det på.

Kan du — efter moden overvejelse — alligevel ikke hitte ud af, hvad der står i figur 2, kan du

U
G
L
E
R
N
E

Fig. 1

blade om på side 39, hvor løsningen står, men prøv nu først selv, hvor snedig du er!

Ugle.

PUSTE-BOLD

Du kender fodbold, hvor man spiller med fødderne, og håndbold, hvor hænderne anvendes, men kender du også pustebold?

Spillet foregår indendørs og kan udmærket foregå ved et patruljemøde. Patruljen deles i to halvdele. Skulle patruljen bestå af et ulige antal spejdere, så har I også en dommer. De to hold fordeles rundt om bordet, dog således at målmanden dækker hele bordenden. Målet

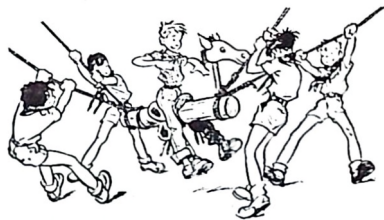
er en skotøjsæske, hvor bunden er skåret ud.

Bolden, der anvendes, er en bordtennisbold, og der må kun pustes til bolden, så det gælder om at have godt med vejr. Som i fodbold og håndbold, så er det målene, der tæller. Når I er blevet rigtige skrappe til pustebold, kan I foreslå jeres tropsfører at afholde en turnering mellem patruljerne til tropsmødet.

holdt vores tropsfører en tale, og vi sang en sang, som findes i vor sangbog. Derefter forklarede jeg, hvordan buskene skulle bruges. De skulle bruges til at lave adventskranse af. Vi sang også en sang under ledelse af vores tropsførers frue. Til slutsang valgte hver patrulje en sang. Vi holdt op kl. 22.55, og dermed var det dejlige lejrball til ende.

Hans

(Brevet slutter i næste nummer).

RODEO

Her er en morsom udendørs leg, som vi har lånt fra det franske Spejdernes Magasin.

Skipper fortæller om

STRØMMENS PÅVIRKNING

Kursstregen i søkortet, den vi sidste gang trak mellem de to punkter, affarende sted, som vi skulle starte fra, og påkommende, hvor vi agtede at sejle til, denne streg, der viser den nærmeste sejlbare vej mellem de to punkter, det er ikke altid den, vi som nævnt sidste gang, skal sejle efter. Mange faktorer spiller ind, når man ret vil navigere, nemlig den afdrift, som vinden kan give os, og den sætten ud af kurs, som den herskende strøm kan være årsag til. Lad os nu tage strømmen først, da det her vil være den, vi først skal rette for:

Strøm er den bevægelse, som hele den vandmasse, vi sejler med vort fartøj i, foretager over havbunden. En bevægelse, som alt, hvad der uforandret befinder sig på eller i, må deltage i. Vi forudsætter, at vi med vort lille fartøj ønsker at stævne fra nord mod syd. På samme tid, som vi søger at bevæge os denne vej, vil vandmassens bevægelse, der på dette sted bevæger sig mod vest fra øst, gøre sit til, at vor kurs bliver væsentligt forrykket, således, at vi vil ende langt vesten for det punkt, vi havde udset os som vort mål. For at modvirke denne sætten-og-ud-af-kurs, er det nødvendigt, at vi i tide tager vore forholdsregler og retter for denne strømsætning.

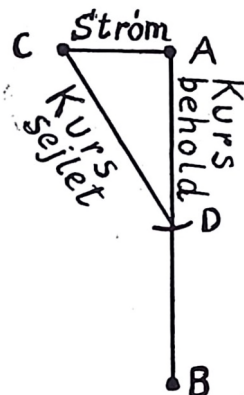
For at kunne rette, er det nødvendigt at kende visse faktorer: Først må vi kende den vej, strømmen går, dernæst hvor hurtigt den

bevæger sig, og endelig vort eget fartøjs forventede fart. Strømmens fart og fartøjets fart fastsættes i sømil i timen eller i knob, som det også kaldes, og som altså som tidligere omtalt svarer til et længdeminut eller nøjagtigt 1852 m. Fra vort affarende sted har vi allerede trukket vor kurslinie, fra samme udgangspunkt trækker vi nu også en streg, der tilkendegiver den vej, strømmen går, og samtidig måler vi ved hjælp af en passer ude i siden af søkortet, det antal sømil eller minutter eller knob, som strømmen bevæger sig på en time. Denne afstand sætter vi ud fra samme affarende sted, sådan at passerens ene ben sættes i dette punkt, og det andet ben sættes i den streg, der tilkendegiver strømmens retning. Ved dette sidste ben sættes en prik med en ring omkring, og vi har hermed fastsat det punkt, hvortil strømmen ville have drevet os på en time, hvis vi forudsatte, at vi havde ligget ufortøjet på stedet og muligheden for at drive frit med strømmen havde været til stede.

Vi fatter nu passerens igen, måler ude i siden af kortet det antal sømil op, som vi regner med vil blive vort fartøjs fart i den næste time. Det ene ben af passerens sættes i det punkt, hvortil strømmen tænkes at have sat os, det andet ben føres ud, til det kryds der den kurs, vi til at begynde med havde trukket mellem affarende og påkommende sted. Krydsningsstedet afmærkes, og mellem strømsætningspunktet og det sidst fundne sted trækkes en linie,

der derefter parallelforskydes hen til nærmeste kompasrose. Vi læser kursen af misvisende og har hermed rettet for strømmen.

På skitsen er kurslinien mellem af- og påkommende sted mærket A—B. Linien, der tilkendegiver strømmens retning og fart A—C, og linien mellem C og D er så den

kurs, vi skal benytte, når vi i næste lektion skal til at rette for vindens påvirkning, og her vil vi så tillige komme lidt nærmere ind på, hvad man forstår ved kompas, misvisning, lodning af fart og lodning af bunddybder.

Men I vil dog her af skitsen kunne se, at der allerede nu er to forskellige benævnelser på kurserne, idet den kurs vi trak først og som viser skibets ønskede vej over havbunden hedder »beholden« kurs, medens den kurs, vi fandt frem til ved hjælp af denne tegning har tilnavnet »sejlet«, hvilket igen vil sige, den vej vi bevæger os frem gennem vandet. Den tredje og sidste kurs efter rettelse for afdrift for vinden hedder styret kurs og er altså den kurs som fartøjet stævner efter kompasset. Det er klart, at hvis der hverken er vind eller strøm at regne med, så vil disse tre benævnelser smelte sammen til én.

Der er ingen indianere på Depotet

- MEN

en stor udstilling af deres kunst- og brugsgenstande. Til søndag den 28. februar har Den amerikanske Ambassade arrangeret denne spændende udstilling i Depotet, Nr. Farimagsgade 39.

Udstillingen er gratis. Der er åbent hverdage fra kl. 9—17, om søndagen kl. 10—16. Har du set den?

Lyt oh ulve!

Medens Mowgli levede i junglen sammen med ulvekoblet, lærte han mange nyttige ting både af Fader Ulv og Moder Ulv, men især af Baloo og Bagheera, der altid var parate til at tage sig af ham. Han var også altid villig til at hjælpe sine venner, han pillede lange torne ud af deres trædepuder, for ulve lider meget af tjørnестik og ligeledes af burrer, der sætter sig i pelsen. Da Akela havde forfejlet sit spring mod en elgtyr, kom Mowgli også Akela til hjælp, drev Shere Khan bort og sørgede for, at de unge ulve der fulgte Shere Khans dårlige råd,

ikke turde røre Akela. Da det gjaldt kampen med de røde hunde, Dhollerne, var Mowgli også straks parat til at hjælpe Seeonee flokken. Han viser sit kammeratskab overfor flokken, da han siger: »Det er bedre at dø i det samlede kobbel, end førerløst og enee.

Sidste måned blev vi enige om, at en ulv tænker først og fremmest på andre, for at gøre det, kan det ofte være nødvendigt, at have øjne og øren åbne, så vi finder alle de mange muligheder, vi har for at hjælpe andre.

Kig engang på Eskes tegning med ulvemoderen, der får et middags-hvil, og ulveungerne, der gør sig

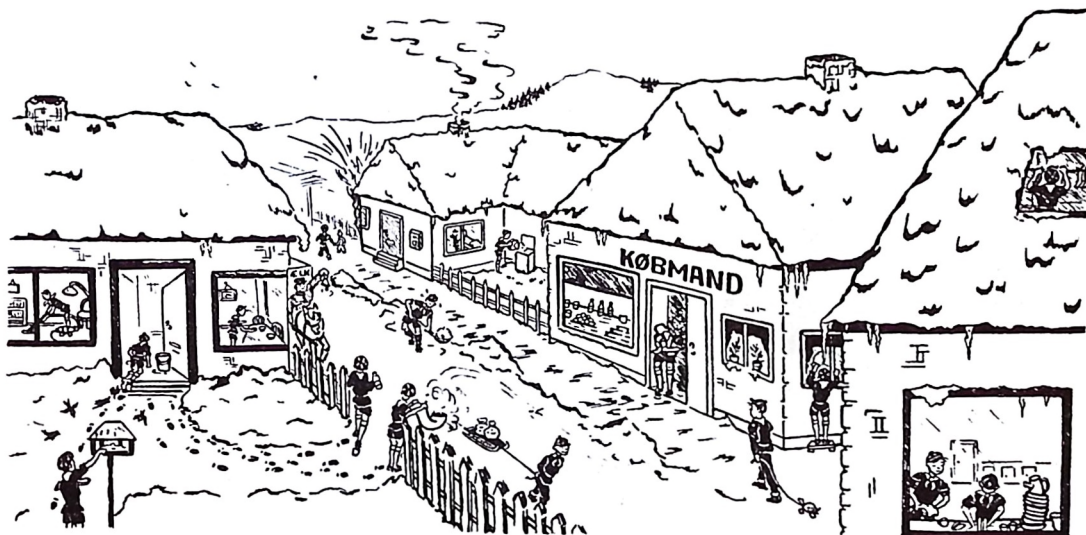
Nag, BF Bo Erik
Hasselbalch,
Holger Danske flok
Ibex, BF Vagn Holger Christensen,
6. Østerbro flok.

nyttige på mange måder. Se rigtig efter, og I får måske en hel del gode ideer, hvadenten det er jeres mor, I vil hjælpe, eller et ældre menneske, der har et byærinde, der skal besørges, eller en hund, der skal luftes.

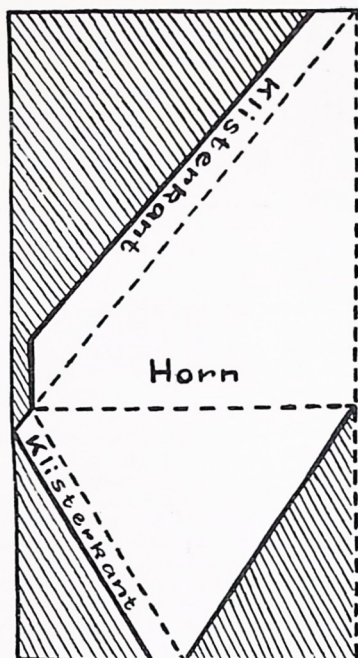
Der er mange ting, I kan hjælpe med, hvis I blot lægger mærke til, hvor man har brug for jeres hjælp, derfor husk, at en ulv har altid øjne og øren åbne.

God jagt
Lily

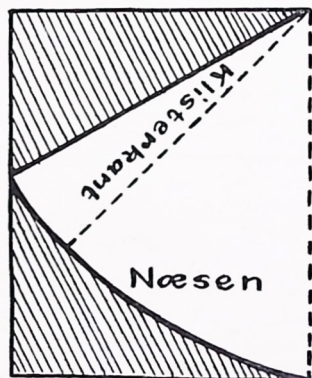

Overskæg

Alt hvad der er skraveret
således // skal klippes fra

2 øjne

øre →

Munden

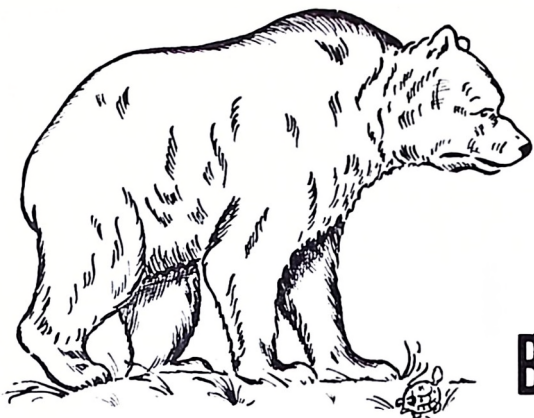

← Bagsiden af masken.

øre

--- sådan en
streg langs
kanten, som
f.eks. her,
betyder, at
det skal
være et
dobbelt
papir;

ark
ellers
vil du
kun få en
halv næse o.s.v.

JUNGLE- DYRENE

tegnet og fortalt
af ESKE og LILY

Bjørnen

FORTÆLLING
FRA STENALDEREN

af
ROBERT FISKER

Illustrationer:
THORA LUND

Vi møder flere bjørne i junglebogen, men den, der interesserer os mest, er den store brune bjørn, som nogle af jer sikkert har set i Zoologisk Have. Bjørnene ser meget klodsede og langsomme ud, de sjokker af sted. Kroppen er klunget, og pelsen meget tyk. Hovedet hænger lidt forover, men når de åbner gabet, ser de meget frygtindgyndende ud.

I virkeligheden er bjørnene slet ikke klodsede, de kan ikke alene stå på bagbenene, de kan også gå på dem og holde noget i favnen. De svømmer glimrende og er dygtige til at klatre i træer, hvilket er meget nyttigt for dem, fordi de så godt kan lide de vilde biers honning, og på grund af den tykke pels behøver de ikke være bange for, at bierne skal stikke dem. De har også meget skarpe sanser, det er især lugtesansen, der hjælper dem til at finde honning.

Mange tror, at bjørne gerne vil spise mennesker og dyr. Det gør

de kun, hvis de engang har smagt kød. I junglebogen står der jo også, at Baloo lærte Mowgli, at honning og nødder smager lige så godt som blodigt kød. Det er Baloo, der lærte Mowgli junglens lov, Baloo er meget klog og han holder meget af Mowgli, derfor vil han have, at Mowgli skal lære så meget som muligt, for at han kan klare sig, når han ikke har Baloo, Bagheera, Fader Ulv og Moder Ulv til at hjælpe sig.

Derfor må han lære junglens mestersord, både som alle jagende folk bruger det, nemlig med bjørnebetoning, og fuglenes, der slutter med en glentes hvislen gennem luften, og slangefolkets, der er et ubeskriveligt hvæs. Som I sikkert husker, fik Mogli jo også brug herfor, da Bandarlog bortførte ham, fordi han ikke ville rette sig efter den advarsel, Baloo havde givet ham mod at indlade sig med aberne. Det betaler sig ofte at lytte til de ældre og erfarne.

De styrede atter ud mod kanten af sivskoven!

Bag sig kunne de høre folkene i den anden båd råbe.

»Det må være den båd, vi så mærker af i morges på holmen!«

»Lad mig komme til med min bue, så jeg kan være klar, hvis vi skulle komme dem på skudhold!« råbte en anden.

Det sidste råb fik uvilkårligt Gnist til at skutte sig og se sig tilbage. Det var ikke rart at vide, at der bag en var en mand med en spændt bue klar til at skyde en pil i ryggen på en.

Nu kunne det ikke vare længe, inden de igen var i udkanten af sivskoven. De spændte begge musklerne. Når de slap ud fra sivene, måtte de lægge alle kræfter i årene for at slippe over det åbne vand, før andre opdagede dem.

Sveden drev ned over deres ansigter. De have helt glemt deres sult. De havde kun den ene tanke i hovedet at slippe ud af søfolkernes land hurtigst muligt.

Pludselig stivnede de begge. Gnist jog sin åre i vandet og fik båden til at dreje.

Uden for sivskoven hørte de stemmer. Der blev svaret fra folkene i den forfølgende båd. Nu var de kommet imellem to af søfolkets både.

6. kapitel.

»Ro til!« hviskede Gnist sammenbitt. Vind nikkede tavst og trak padleåren hårdt og dybt gennem vandet. Den tunge båd gled atter

FASTELAVN

I år skal vi prøve selv at lave vor fastelavnsmaske. Hvem vil ikke gerne lave dette pragtfulde djævleansigt. Desværre er der ikke farver på tegningen, men I kan male det midterste felt sort og de yderste grønne, medens ørerne og omridsene omkring øjne og mund males stærkt røde.

I skal bruge et stykke svært papir eller tyndt tegnekarton og almindelige vandfarver eller Allak til dekoration.

Som det fremgår af forklaringen på tegningen, lægges papiret dobbelt der, hvor I ser den brudte linie. Tegningen kan ligeledes kalkeres over på papiret. God fornøjelse.

ind i sivskovens dyb. Bag sig kunne de høre søfolkene råbe til hinanden. Der lød et hårdt bump og nogle høje, skingrende råb efterfulgt af nogle voldsomme plask.

»De er stødt sammen!« stønnede Vind og vendte sig halvt om mod sin broder.

»Ro — ro!« gispede Gnist og kastede et hurtigt blik op mod himlen, »mørket kan redde os!«

Det gøs i Vind ved tanken om natten, der stod for. Han tørrede sveden af panden med armen og roede videre. Den tunge båd gled støt frem mellem sivene. Det sidste dagslys tog hurtigt af, og de kunne kun skelne de allernærmeste omgivelser.

Stemmerne og støjen bag dem tog af i styrke, og Vind ville netop til at hylle lidt på åren, da båden stødte voldsomt mod et eller andet.

Stødet kom så uventet, at Gnist tumlede om i båden og tabte sin padleåre.

»Vi er stødt imod en træstamme!« hørte han Vind udbryde, endnu mens han lå på bunden af båden. Han folte hurtigt efter i sin bæltepose. Nu havde han kun to hele hejreræg tilbage. Et råddent og et frisk.

Han rodede i vandet ved siden af båden. Det var nu blevet så mørkt, at han intet kunne se, selv om han stirrede og stirrede. Båden lagde til ro ved siden af en stor træstamme, og da støjen fra de to forfølgende både nu var næsten døjet helt hen, blev drengene enige om at blive, hvor de var, til det blev morgen.

De lagde sig ned i bunden af båden, så godt de kunne. På siden lå de og med armene for ansigtet. Ingen af dem turde stirre ud i mørket af angst for ånderne, der nu havde frit spil.

De var begge så sultne, at deres maver knurrede, men de var også så bange, at de ikke kunne samle tanker om mad og drikke.

Hver eneste lyd ude fra natten fik dem til at spænde musklerne og bore hovedet ned mod bådens bund, men til sidst fik trætheden dog bugt med deres angst, og de faldt begge i søvn.

Gnist havde lagt posen med de to hejreræg fra sig, så han ikke i søvne skulle komme til at knuse de æg, som de havde sat deres liv på spil for at få fat i.

Ud på natten tog det til at blæse, og blæsten tog hurtigt til og voksede til en ruskende storm, der satte høje bølger på søen og lange dønninger inde i sivskoven.

Vind vågnede ved, at båden gynge, og sivene raslede og hvislede over hovedet på ham.

Til at begynde med troede han, at det var ånderne, der hviskede sammen og lagde råd op om, hvad der skulle ske med ham og Gnist, som stadig sov fast og tungt. Stormens hyl og tuden ude i mørket blev i hans tanker til nattens rasende ånder. Han pressede svedende og rystende ansigtet ned mod bådens ru træ og dækkede øjne og ører for at lukke alt ude, og i denne stilling faldt han atter i søvn, netop som hans tanker var faldet så meget til ro, at han var begyndt at fatte, hvad der egentlig gik for sig.

Da han vågnede igen, var det Gnist, som vækkede ham.

»Vi skal af sted nu!« råbte Gnist og ruskede ham i armen. Han var nødt til at råbe for at overdøve stormens hyl. Båden virpede og rullede og sivene duvede helt ned over dem og piskede dem i hovedet.

»Vi kan da ikke sejle i det vejr!« gispede Vind forskrækket.

»Vi skal!« svarede Gnist og rodede i vandet for at finde sin tabte åre, men forgæves. Åren var ikke at se noget sted, og morgenlyset var så stærkt, at de kunne se et godt stykke omkring båden.

»Hvordan skal vi klare os over søen med kun een åre?« spurgte Vind, »lad os hellere blive her, til stormen tager lidt af!«

»Nej, det kan vi ikke!« Gnist blev ved med at spejde efter sin åre, »for det første er jeg så sulten, at min mave skriger, og for det andet vil søfolkene sætte både i vandet og søge efter os, så snart de kan komme på søen!« — Vi må se at klare os hjem nu!«

Vind tav. Han vidste, at når Gnist havde sat sig noget i hovedet, var der ikke noget at stille op, og han havde vænnet sig til at give efter over for sin broders ønsker.

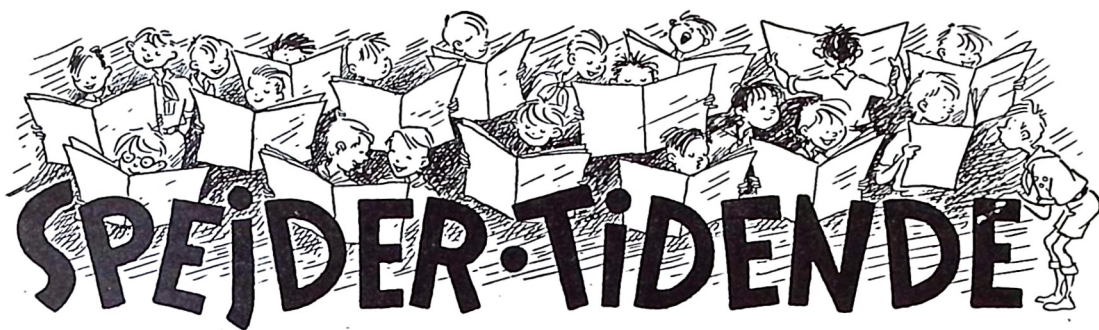
Med sin åre stødte han båden bort fra den væltede træstamme og begyndte langsomt at ro den bort fra stedet. Pludselig udstødte Gnist et hyl og vinkede og fægtede med begge arme.

»Drej båden lidt — mere endnu — ro — ro til — der er min åre!« Han hang langt ud over bådens kant og pjaskede med begge hænder i vandet, og i næste øjeblik løftede han triumferende den dryppende åre op af vandet.

Langsomt roede de deres båd gennem dønningerne i sivskoven. Himlen over dem var tung og sort af skyer, og der vedblev at ligge et gråt og dystert lys over alt.

Store flager af skum lå som et bredt bånd langs kanten af sivskoven, hvor det vippede op og ned. (Fortsættes i næste nummer).

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FIERN

Pennevenner

Medens du sidder og læser dette, forhåbentlig i en lun og hyggelig stue, hænger de mørke og tunge skyer udenfor og vinden suser om hjørnet. Rundt omkring i den store verden, bor der mange drenge, der kunne tænke sig at lære lidt om Danmark, men kunne du ikke også synes det var morsomt at høre lidt om, hvordan disse drenge lever. Var det ikke noget for dig at udnytte de lange vinteraftener til at få startet en korrespondance med en af disse mange drenge?

Hvis du er interesseret i at få en penneven, skal du blot skrive til: Danske Spejderes Fællesudvalg, Postbox 44, København K., og vi vil snarest sende dig den nøjagtige adresse.

Vi har spejderadresser på lager fra følgende lande:
Frankrig — Holland — Japan — Norge — Schweiz — U. S. A.

Fra Calcutta spørges der efter søspejderinteresserede.

Fra U. S. A. er der en 18-årig flok-assistent, der gerne vil i kontakt med en dansk F. A. Hendes interesser er sport, spec. tennis samt litteratur.

Fra U. S. A. er der også en 8-årig ulveunge, der spørger om der findes en dansk jævnaldrende, som vil skrive med ham på engelsk. Når du skriver til os, vil det være bedst for dig selv, om du samtidig opgiver din alder og dine interesser.

KORPSRADSMØDE

Hvert andet år samles korpsrådet. Det består af ikke mindre end 500 medlemmer fra hele landet. I år finder mødet sted i København, hvor Frederiksberg kommune har stillet sit fine rådhus til rådighed for mødet. I maj nummeret af Spejdernes Magasin vil du kunne læse om mødets afholdelse.

JUBILÆUMS-GOOD-TURN

Heimdal-Divisionen var søndagen før jul i De gamles By i København. Ulveungerne og spejderne i divisionen havde selv lavet nogle klokker, klippet af papir og fint dekoreret, som de afleverede til alle patienterne på hospitalet og i plejefædelingerne. Endvidere sang de på gangene og i samlingsstuerne.

Det var 25. gang Heimdal divisionen udførte en good-turn i De gamles By, så der var ekstra smil hos de mange ulveunger og spejdere.

Toftlund-spejderne

gæstede lige før jul De gamles Hjem i Toftlund, hvor de overrakte smukke juledekorationer til alle de gamle på hjemmet. Bestyrerparret serverede æbleskiver til spejderne, som kviterede med en fornøjelig underholdning.

En kendt vej skifter navn —

Vejen, der går langs stranden til Ahl plantage fra Ebeltoft, har fået uofficielt navn. Hidtil har man blot kaldt den Ahlvejen, men siden jubilæumslejren har vejen heddet Spejdervejen, og det navn vil den sikkert beholde fremover.

Til gamle Silkeborgspejdere!

»Kan du huske?« — disse er indledningsordene i Det danske Spejderkorps propagandapiece, og er det ikke netop disse ord i forbindelse med 1. Silkeborg trops navn, der får minderne til at vælte frem. 1. Silkeborg trop har nu eksisteret i 50 år, og du var engang spejder i den trop. Det er i dag en gammel trop, men en trop med nyt blod og nye kræfter. Du er en af dem, der har været med til at skrive en del af troppens historie, og derfor vil troppen af i dag gerne i forbindelse med dig. Vi vil invitere dig til en jubilæumsfest, hvor vi vil forsøge, at gøre succeen fra 1947 og 1950 om igen.

Vort program for jubilæumsfesten ser således ud:

Lørdag den 11. juni samles vi på Hotel Dania til kammeratlig samvær ligesom sidst.

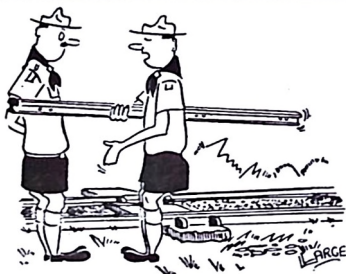
Søndag den 12. juni kører vi til korpsets førertræningscenter »Rykel«, hvor du vil møde troppen af i dag. Søndag middag er der fælles spisning her, og hjemrejsen foregår i løbet af eftermiddagen.

Vil du lette os i vort arbejde med at arrangere denne fest og dermed på en festlig måde at markere din gamle trops fødselsdag, så send os venligst straks din adresse.

I begyndelsen af maj hører du så fra os igen med nærmere program, pris og anmeldelse.

Med venlig spejderhilsen
Peter Hvidtved Larsen — Børge Jacobsen — Herbert Busch — Else Stecher — Else Bach — Charles Stecher — Kurt Rasmussen.

Troppens adresse:
TF Kurt Rasmussen, Færgedgården 18, Silkeborg

Ja, men du bad mig lægge et spor ud!

Der skrives rapport under skovmandshiken i jubilæumslejren.

GLOSTRUP-spejderne har fået nyt dejligt hus.

I fortsættelse af jubilæumsfestlighederne kunne Glostrup kolonnen søndag den 22. november indvi sit nye og store hus. Efter fem måneders ihærdigt arbejde af spejdere, spejderforældre, gildebrødre og håndværkere var dagen kommet, hvor indvielsen under overværelse af 150 gæster kunne finde sted.

I indvielsestalen sagde den tidligere tropsrådsformand, bogholder Roslind, blandt andet: — Vi mente ikke, at det var forsvarligt, at gå i gang med byggeriet, før vi ejede 10.000 kr. Så langt nåede vi efter en sparekampagne ved nytårstid sidste år. Rådet gik derefter ind på ideen med at bygge huset ved hjælp af frivillig arbejdskraft, og det er et fantastisk resultat, der er nået. Derefter overdrog Roslind nøglerne til kolonnechef Ludvig Bentsen, der takkede og lovede, at spejderne skulle behandle huset godt.

Der blev holdt mange taler og ligeledes overrakt mange gaver. Bl. a. var der en hilsen fra Forstæderens Bank vedlagt en check på 200 kr., en smuk dirigentklokke fra Tukiwara trop og flok, en kedel fra KFUM-spejderne o.m.a.

Borgmester Vald. Hansen udtalte, at han var meget imponeret over, hvad der var skabt og ønskede til lykke. Det havde i kommunalbesty-

relsen været lettere at stille sig imødekomende overfor spejderens anmodning om økonomisk støtte, efter at have set, hvad der på personligt initiativ var udrettet. — Borgmesteren overrakte herefter et lån på 5.000 kr. i form af en check.

Spejderudstilling i Grenå-hallen

Søren Kannes trop og flok har afholdt en stor udstilling i Grenå-hallen. Den fik stort besøg, idet omkring 3500 besøgte udstillingen i løbet af week-end'en.

Før åbningen marcherede troppen gennem Grenaa med det dygtige Hornslet orkester i spidsen.

Ved åbningen af udstillingen udtalte borgmester Aksel H. Hansen sin anerkendelse af det kæmpearbejde, der udføres af ungdomsledere, ligesom borgmesteren berømmede spejderbevægelsen som opdragende faktor.

Troppens otte skovmænd havde bygget en 21 m lang bro, der i 8 meters højde strakte sig tværs over hallens gulv. Flere kilometer tovværk var medgået hertil. Den ene ende af hallen var omdannet til en stor lejrplads, med bl. a. en bivuak.

36.000 frimærker

er indsamlet af 6 patruljer i Skærbæk trop. De brugte frimærker er foræret til Dansk Røde Kors.

BOGHYLDEN

fortsat fra side 29

Torkil Søager: Peter Svupstiks Spejderskrøner I.
(kr. 4,25 spejderforlaget).

En fornøjelig bog for spejdere. Det er ikke helt almindelige ting, Peter Svupstik oplever sammen med sin patrulje: Bøflerne. De opnår at vinde »den internationale patruljekonkurrence«, hvor spændingen om udfaldet er bevaret til det sidste, og kun den særlige snedighed, som er kendetegnende for patruljen, sikrer den sejren.

Per Illum har mange morsomme illustrationer, hvor Bøflerne med legende lethed løser selv de sværeste opgaver.

Alfred Johnsen: Quiz for kvikke hoder.

(kr. 5,85 - Samlerens Forlag).

Bogen hedder det samme som en af radioens populære udsendelser, og med denne bog i hånden er det muligt med kort varsel at arrangere en række fornøjelige »Hvem ved hvad« konkurrencer.

Stoffet er hentet fra skolelærdom og fra hverdagslivet, så den er vel-egnet både for børn og voksne.

Jørgen Clevin: Clevins spørge-geog for hele familien.

(kr. 14,50 indb. - Samlerens Forlag).

Navnlig en bog for større børn. Den indeholder indenfor 73 forskellige emneområder 2000 spørgsmåls og svar om alt mellem himmel og jord. Foruden at være fornøjelig, er den også lærerig. Bogen er i stort format.

Ovennævnte bøger kan du købe i Depotet!

SPEJDERSPORTEGN

Her er svarene fra side 29.

1: Brev skjult 3 skridt i pilens retning. 2: Gammel opgravning (af-faldshul, latrin etc.). 3: Gå denne vej. 4: Brev skjult 7 skridt i pilens retning. 5: Vadedest. 6: Gået hjem. 7: Gå ikke denne vej. 8: Gå til venstre. 9: Gå ret frem. 10: Gå til højre. 11: Gå ret frem. 12: Drej til venstre. 13: Drej til højre. 14: Lang afstand til venstre. 15: Kort afstand til venstre. 16: 4 km til venstre. 17: 3 km til venstre. 18: Gå denne vej. 19: Søg i nærmeste telt i pilens ret-

DUE DAVNE TIL ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

4. Sundby trop
PF Erik Pedersen
PF Tommy Christiansen
Klintekongens trop
Jørgen Hougaard
Henning Leo Petersen
Ib Wulff
1. Frederikshavn trop
PF Jørgen Langvad
Christensen

1. Korsør trop
Finn Gørk Jensen
Flintebjerg trop
PF Erik Folkersen
John G. Jensen
Jørgen Ligoard
- Aaby-Hasle trop
SM Finn Kramhoft
SM Vagn Larsen
SM Peter Michelsen
SM Mogens Kristensen
PF Erik Alnor
PF Max Willert
PF Erik Torild

1. Naksø trop
PF Finn Hillerup Hansen

2. KL. RIDDERE

2. Ordrup trop
Jens Carlsen
Henrik Mølle
Steffen Schødt
Flemming Spanggaard
Hans Peter Springborg

- Aaby-Hasle trop
SM Mogens Kristensen
Flintebjerg trop
PF Erik Folkersen

1. Korsør trop

- Finn Gørk Jensen

1. Frederikshavn trop

- PF Jørgen Langvad

- Christensen

- Gjengørerne

- PF John Prag Andersen

- PF Peer Hjørth-Jensen

- PA Herman Siegmundfeldt

- PF Ole Skouenby

1. Frederikshavn trop

- PF Jørgen Langvad

- Christensen

3. KL. VÆBBERE

- Lorenz Tuxens trop
SM Ole Tøger
PF Hans Christensen
4. Aabenraa trop
Bent Haugaard Jacobsen
4. Sundby trop
PF Flemming Lund

1. Frederikshavn trop
PF Jens Jørn Clausen
PF Søren Asby
PF Knud Leith Nissen
PA Erik Jensen

- Erik Menveds trop

- Niels F. Mikkelsen

- Ole Zeuner

- Henrik Thom

- Jens Chr. Nielsen

- Ole Kjær Jensen

- Aaby-Hasle trop

- SM Jørn Bjerregaard

- SM Vagn Larsen

- SM Finn Kramhoft

- SM Peter Michelsen

- SM Hans Pedersen

- PF Per Madsen

- PF Erik Torild

- PF Johan Wulff

- PA Preben Hansen

- PF Max Willert

2. Ordrup trop

- Bent Schubart

- Viggo Leisner

- Peter Vandborg

- Kristian Thomsen

- Paul Jørgen Neubert

1. Naksø trop

- SM Palle Abrahamsen

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

1. Silkeborg trop
Torkill Eriksen
Arne Pehrson

75 km

- Gjengørerne

- Jørgen A. Nielsen

- Niels de Bang

- Lorenz Tuxens trop

- PF Knud Lindelof Jensen

- Peter Tvede-Jensen

- Erik Menveds trop

- Hans Damgaard

- Ole Zeuner

1. Ballerup trop

- PF Jan Bohart

- PA Lars Mose-Christensen

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

ning (krydset på pilen er en tipi, set fra siden). 20: Sporet er falsk. 21: Spg ved grantræ i pilens retning. 22: Gå vinkelret til venstre. 23: Gå lige frem. 24: Gå ikke denne vej. 25: Gå denne vej.

BRUGTE FRIMÆRKER

har stadig værdi! Derfor ligger der en opgave og venter på jeres patrulje ved at indsamle så mange brugte frimærker som overhovedet

muligt og sende dem til hjælp for det internationale arbejde for handicappede spejdere. Adressen er: Mr. P. Wood Parkes, 200 Clarence Road, Fleet, Aldershot, England. — Jeg vil tro, at mange patruljer gerne vil give et nap med at indsamle frimærker til hjælp for de handicappede spejdere.

Red.

MORSE PA »KINESISK«.

Der stod: Kej-se-ren-af-ki-ne-sie ns-land.

Vi har i årets løb frasorteret nogle varer, som dels ikke skal føres mere - dels har små fejl.

Bestem dig hurtigt, der er ting imellem, som straks bliver udsolgt.

Vi opretter derfor nu i februar et

LOPPETORV

i København

kom og kig

- meget små vurderingspriser

Rulleskjører
Fodboldstøvler
Dolke
Lygter
Kompasetuier

Tallerkener
Krus
Proviantdåser
Kogekar
Tørspnit

Rygsække
Skuldertasker
Remme
Soveposer

Regntøj
Gymnastikbenklæder
Huer
Luffer
Korte benklæder
Strømper

Skindrester
Autografkind
Bogmærker
Knobreb

HR INGENIØR A THOSTRUP
BIRKEVÆNGET 16
BAGSVÆRD
845A3

UDSALG

ULVETASKER
med ulvehoved
meget kraftige 5.⁸⁵

SPEJDERHATTE
med små fejl
alle størrelser 16.⁸⁵

SPEJDER- og ULVESTRØMPER
2. sortering ÷ 25—33¹/₃ % rabat

KNICKERS
mørkeblå »Holmens«
i livvidde: 84-88 cm
70-72-74-76 cm 19.⁸⁵

SWEATERS
Norske »Islændere«
forsk. farv. Til Børn... 23.⁸⁵
Til voksne 36.⁸⁵ - 29.⁸⁵

FELTFLASKER
brugte, med be-
træk. 3.⁸⁵

OMRULNINGER
forskellige størr.
7.⁸⁵

EL-TELTLYGTER
med element
3.⁸⁵

Spec. tilbud

VINDJAKKER MED FOER
khakifarvet (army) str. 48 og 52 43.⁸⁵
marine, dueblå og grå. 33.⁸⁵
Str. 10-12-14-16

SPORTSSTRØMPER
1/1 uld, lys beige - meleret
knagende stærke -
stør. 10½-11-11½-12 ... 7.⁰⁰

CAMPING-KOGESÆT
Schweizisk aluminium med
messing spritapparat.
Normal pris 23.00 nu 9.⁸⁵

OVERFØRINGSBILLEDER
Spejderlilje i 2 farver — der er
flere farver at vælge imellem
pr. ark: 9 stk. 75 øre

TURISTKORT - 1:20.000
(Storedam - Sjælsø og omegn)
uden farver pr. stk. ... 1.⁰⁰

NORSKE SKISTRØMPER
blå/hvide - smudsige
str. 10½-11-11½ 9.⁸⁵

Spejdernes Magasin

Red.: Kommune lærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bagsværd. Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Rønvig
Kongebovej 28, Søre

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Bogge blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger